

Mi választ el bennünket egymástól? A friss szerelmesek ezt a kérdést gyakran retorikai fogásnak tekintik. Ki akar gondolni a kapcsolatok nehézségeire vagy akár a végére is ebben a pillangókkal telt időszakban? A statisztikák áttekintése azonban azt mutatja, hogy nagyon is magas a szakítások és a válások aránya. Létezik valódi szerelem? A házaspároknak kölcsönösen elegendőek egymásnak? Miért érezzük oly gyakran az éhséget a többért, az újért és a másikért? Az igazi szerelem az, amikor teljes mértékben kielégítik egymást, amikor a partner teljesen elfogadja a társát. Az idősebb házaspárok megmutatják, hogy ez hogyan is néz ki. Ahogyan Isten szeretete is elég. Meg van a hatalma, hogy testünket és lelkünket betöltse, hogy a közelség, az erő és a közösség iránti vágyainkat teljesítse.

ÉVKÖZI XVIII. VASÁRNAP

† EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből
Mindannyian ettek és jól is laktak.

Abban az időben: Amikor Jézus tudomást szerzett Keresztelő János haláláról, csónakba szállt és elment onnan egy kietlen helyre, egyedül. De az emberek megtudták, és a városokból gyalogszerrel utána indultak. Mikor kiszállt, már nagy tömeget látott ott. Megesett rajtuk a szíve és meggyógyította betegeiket.

Amint beesteledett, tanítványai odamentek hozzá, és figyelmeztették: „Sivár ez a hely, és késő már az óra is. Bocsásd el a tömeget, hadd menjenek a falvakba, hogy élelmet szerezzenek maguknak!” Jézus azonban ezt mondta nekik: „Nem kell elmenniük, ti adjatok. Ezek az evangélium igéi.

nekik enni!” Ők ezt felelték: „Nincs másunk itt, csak öt kenyérünk és két halunk.” Mire ő ezt mondta: „Hozzátok ide!”

Miután megparancsolta, hogy a tömeget telepítsék le a füre, fogta az öt kenyeret és a két halat, szemét az égre emelve áldást mondott, azután megtörte a kenyeret, és odaadta a tanítványoknak, a tanítványok pedig az embereknek. Mindannyian ettek és jól is laktak. Végül tizenkét kosár lett tele a kenyérmaradékokkal. Pedig mintegy ötezer férfi evett, nem számítva a nőket és a gyerekeket.

A megosztás legyőzi az éhezést

Máté evangéliuma elmeséli, hogy Jézus miként viselkedik a hatalmas tömeggel - 5000 ezer férfit említ, s nem számol be, hogy mennyi nő és gyermek van ott a helyszínen. Ez hihetetlenül sok ember. És ehhez a nagy számhoz csak öt kenyér és két hal áll a rendelkezésre. Végül az éhezés megszűnt és a maradékokkal tizenkét kosarat töltöttek meg.

Korábban is beszélt egy “csodálatos kenyérszaporításról”. Gyermekként mindig elképzeltem, hogy Jézus ilyenkor valamilyen varázsigét mormol el - és íme, a szűkös ellátás mindenkinek elegendő volt; a bőségszaruja nem lett üres, csak úgy, mint egy mesében. Hihetetlen!

Később megtudtam, hogy az úgynevezett kenyérszaporítás csodáját ésszerűen is lehet értelmezni és megmagyarázni: néhány ember messziről jött, hogy találkozhasson Jézussal; minden bizonnyal nem tehettek volna meg hosszú utat anélkül, hogy tartalékokkal ne rendelkeztek volna. Mindenkinek van vésztartaléka a zsebében. De nagyon kevés ember hajlandó az ételét megosztani - öt kenyér és két hal kerül elő, semmi több -, de amikor Jézus megáldja ezt a kevés ételt, az emberek szégyenkeznek. Vonakodva, itt-ott egy férfi, egy asszony, egy gyermek egy darab lapos kenyeret vett elő; egy maroknyi olajbogyót, néhány datolyát és füget csomagolt ki. Az emberek kezdték egymással megosztani azt amilyük volt. Ha elég volt, akkor adott valamit a szomszédnak is. Így történt, hogy végül mindenki jóllakott és elégedett volt. Tehát semmi különös, semmi csoda ... de nem történt valami nagyszerű hirtelen és váratlanul? Hogy az emberek legyőzték az egoizmusukat, önzőségüket, az érzelmeiket és az elhagyatottságtól való félelmüket - ez nem egy csoda?

A megosztás csodája

Az a meglátás, hogy elegendő a megosztás, nem az égből jön. Ennek hátterében Jézus cselekedete áll. Öt kenyeret és két halat nyújtanak neki - és Jézus elfogadja ezt a kis ajándékot, elismeréssel szól róluk és és áldást mond. Ez a példa

megérinti az emberek szívét. Többé nem önző módon gondolkodnak és cselekszenek, hanem a közösség érdekében.

Ha mindenki megosztja azt, amije van - bármi is legyen az -, akkor senki sem éhezik. Ez csodálatosan hangzik, s könnyű mondani. De sok bátorságot igényel a saját vagyon megosztása, a fáradságos munkával megszerzettet és megmentettet.

A tömegek táplálásának történetét át tudjuk vinni a jelenlegi helyzetébe, a z emberi családok mai állására. Világszerte 800 millió embert fenyeget az éhezés. Több mint két milliárd ember szenved az alultápláltságtól és annak következményeitől: az egyoldalú táplálkozás miatt fontos tápanyagok hiányoznak. Ez csökkenti a teljesítményt, a betegségekkel szembeni immunitást és hosszú távon súlyos testi és mentális károkat okoz. Valójában elég ételmet állítanak elő az emberek számára. Tulajdonképpen - nem mindenki fér hozzá a megfelelő alapanyagokhoz; mások túltápláltak és elhízottak. Az élelmiszer-spekuláció tönkreteszi a kereslet-kínálat egyensúlyát, s növeli az élelmiszerárakat. Világszerte 1,3 milliárd tonna ételmet dobnak ki évente.

Ha mindenki megosztja a részét, ha az ételeket és az erőforrásokat értékelik - például a földet és a vizet -, s nem pazarolják el ezeket az egész világon, ha az alapvető élelmiszereket tisztességesen osztják el, akkor valójában mindenki elégedett lenne, akkor a világon nem lenne többé éhínség. Ha... igen, ha... de ez reális? Mit tehetek, ha úgy döntök, hogy megosztom a vagyonomat,

míg mások figyelmen kívül hagyják a világ éhségét és szárazságot? Amit adok, az legfeljebb egy csepp a forró kövön.

Helyes? Nem.

“Ha mindenki megosztja azt, amije van, mindenki elégedett lesz” - ez egy jól ismert német dalszöveg, egyfajta népi bölcsesség... vagy még több? Valóban ilyen egyszerű? **A kenyérszaporítás csodájának története szerint: igen, ugyanolyan egyszerű és ugyanígy működhet. Ez elég - mindenkinek - mindenhol.**

Ti adjatok nekik enni

Csak el kell kezdenünk a megosztást. Ez már Galileában is elkezdődött. Öt kenyér, két hal - és apránként egyre több ember csatlakozott a példához. S mindenki evett és elégedett volt. A tanítványok erre nem számítottak. Jézusnak tett javaslatuk a következő volt: küldje el az embereket, hogy menjenek a környező falvakba

és ott vásároljanak valami ételt. Vagyis a tanítványok elhárítják magukról a felelősséget: az emberek lássák el magukat, ahogyan csak tudják.

Tudjuk Jézus válaszát: nem kell elmenniük - *“ti adjatok nekik enni!”* **Részt venni, megoldásokat kidolgozni, kölcsönadni. Szétoztani és megosztani! Nem csak a kenyér és a hal, hanem a pénz és a források is megoszthatóak - hozzájárulhatunk az ötletekkel és a tehetséggel, beleértve magunkat is, mint személyeket. Meg tudjuk szolgálni azt, amik vagyunk, s ez meghatározza a közösség szolgálatát is.**

A megosztáshoz való ilyen hozzáállás bátorságot igényel. Kezdjük el kisebb mozdulatokkal, nézzük meg mi megy és hogyan működik, s vigyünk

magunkkal másokat is! Érdemes megtalálni a hasonló gondolkodású embereket és összefogni őket. Így bátorítunk és megerősítünk másokat. A kenyérszaporítás csodájának története bennünket is inspirál! Amikor mi megosztjuk azt, amink van, akkor senkinek sem kell többé éheznie.

